

ситно е нацепено то. Така всяко листо отделно при лича на ветрило.

Но много по чудно е това дърво с друго. Щом се пробие на стеблото му малка дупка, веднага из нея бликва вода, като из извор. Пътниците от тия места пият вода и утоляват жаждата си. Ето защо те са го нарекли *дърво на пътниците*.

Но от где се взема тая вода? Ето от где! Опашките на листата от самото стебло до върха на листото са сгънати като улейчета. Като завали джд, всичката вода от цялото дърво се сбира и стича по тия улейчета в стеблото. Стеблото пък не е като на нашенските дървета, а се състои от всички држжки на листата. Тия држжки се събират и се преплитат хиляди пъти една о друга чак до корените в земята.

Така те образуват стеблото, в което има много кухни. В тях от улейчетата на всички држжки се втича и събира дъждовната вода. Пробие ли се дупка на стеблото, тая вода изтича и зажаднелите пътници я пият.

Превел: Хр. Спасовски.

ОТ ВЪРХА НА СУЛТАН СЕЛИМ ДЖАМИЯ.

(Спомени и ученически бележки).

Желаете ли да се приближите към небето, слънцето и звездите? Искате ли да се полюбувате от оисоко на Одринското поле? Обичате ли да се радвате отдалеко на Родопите и Странджа и да видите част от южната граница на България? — Изкачете се на най-високото викало на Султан Селим джамия! . . .

Тъй ни говореше един ден нашия учител и ние не го оставихме на мира, докато не се съгласи да ни поведе за там. Училището ни се намирало в центъра на града. Най-напред минахме през рибения пазар. Тук учителя ни запозна със всички видове риби, които ловят из реките Арда, Марица и Тунджа. Видехме грамадни сомове, шарани, лакоми шуки, дълги змиорки и още много други риби,